

Η εορτή του Αποστόλου Θωμά στην Ι. Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στον Ενοριακό Ιερό Ναό Αποστόλου Θωμά στο Αγρίνιο χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, την Δευτέρα 6 Οκτωβρίου 2025, ημέρα κατά την οποία η Εκκλησία μας τιμά την ιερά μνήμη του Αγίου ενδόξου Αποστόλου Θωμά.

Με τον Σεβασμιώτατο συλλειτουργήσε πλειάδα κληρικών με επικεφαλής τον Πρωτοσύγκελλο, Αρχιμ. Θεόκλητο Ράπτη και τον Γενικό Αρχιερατικό Επίτροπο, Αρχιμ. Ιωσήφ Ζωγράφο, καθώς την ημέρα αυτή συμπληρώνονται τρία χρόνια από την εκλογή του Σεβασμιωτάτου, Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού στον Επισκοπικό Θρόνο της Ιεράς Μητροπόλεώς μας.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Αρχιμ. Ιωσήφ Ζωγράφος, ο οποίος αναφέρθηκε στον Απόστολο Θωμά, στον βίο και την ιεραποστολική του εργασία μέσα στην Εκκλησία,

στην καλή απιστία του, αλλά και στην σωτήριο ομολογία του: «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου».

«Ἡ οικονομία του Θεοῦ ἦταν ἐκείνη που φρόντισε ὁ Απόστολος Θωμάς νὰ ἀπουσιάζει κατὰ τὴν πρώτη εμφάνιση του Κυρίου στους μαθητές, ὥστε μέσω αὐτῆς τῆς ἀμφισβητήσεώς του καὶ τῆς ἐπιθυμίας του γιὰ ἀπὴν ἀπόδειξη, νὰ μὴν μείνει καμία ἀμφιβολία γιὰ τὸ γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως. Καὶ κάτι ἄλλο σημαντικό γιὰ τὸν Απόστολο Θωμά· ζήτησε μὲν νὰ ψηλαφίσει τὸν Κύριο ὡστόσο μετὰ ἀποδέχθηκε, ἀμέσως καὶ καλοπροαίρετα, τὸ γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως! Δὲν συνέχισε νὰ ἀμφιβάλλει, παρόλο που εἶχε ἐνώπιόν του ἓνα ἀναστημένο σῶμα, ἓναν Θεάνθρωπο, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου!», ἀνέφερε μετὰξὺ ἄλλων ὁ π. Ἰωσήφ.

Κάνοντας ἀναφορὰ στὴν ἐπέτειο τῆς ἐκλογῆς τοῦ Μητροπολίτου Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, ἀνέφερε, μετὰξὺ ἄλλων: «Μαζί με τὴν μνήμη καὶ τὴν τιμὴ στὸν Ἅγιο Απόστολο Θωμά, σήμερα εορτάζουμε καὶ τὴν ἐκλογὴ εἰς Ἐπίσκοπον τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Δαμασκηνοῦ. Πρὶν ἀπὸ τρία χρόνια, στὶς 6 Οκτωβρίου 2022, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὸν ἐξέλεξε στὸ ἀνώτατο ἀξίωμα τοῦ Ἀρχιερέα καὶ τὸν τοποθέτησε ἐν τιμῇ καὶ δόξῃ στὸν Ἐπισκοπικὸ Θρόνο τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή τῆς ἐνθρονίσεώς του ἐπέδειξε τεράστιο ζήλο στὴν διακονία τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

Καὶ ἀν θελήσουμε σήμερα νὰ σκιαγραφήσουμε τὴν διακονία αὐτῶν τῶν τριῶν πρώτων χρόνων θὰ διαπιστώσουμε καὶ θὰ ἀναγνωρίσουμε ἓναν Ἐπίσκοπο με ἰσχυρὴ θέληση, με πυγμὴ, με ἀποφασιστικότητα, με ἐργατικότητα, με ἀγωνία γιὰ τὸ ποίμνιο του, ἀρετές που τὸν ὠθοῦν διαρκῶς ὥστε νὰ ἐπιδίδεται σὲ ἓναν ἀγῶνα δρόμου γιὰ νὰ διαποιμάνει καὶ νὰ διοικήσει».

Καταλήγοντας ἀνέφερε: «ὅλοι μαζί, κλήρος καὶ λαός, με πνεῦμα συνοδικό, ὁμονοίας καὶ ὁμοφροσύνης ἀς γίνουμε ἓνας μεγάλος κύκλος ἐν Χριστῷ ἀγάπης, στὸ κέντρο τοῦ ὁποῖου θὰ βρίσκεται ὁ πολυσέβαστος Ποιμενάρχης μας. Ἀς κατανοήσουμε ὅλοι μας, ὅτι στὴν ἐν Χριστῷ ἀγάπη δὲν χωρᾷ ἡ δυσπιστία καὶ οἱ ἐγωισμοί. «Ἡ ἀγάπη», ὅπως μας διδάσκει ὁ Απόστολος Παῦλος «μακροθυμεῖ, οὐ ζηλοῖ, οὐ περπερεύεται, οὐκ ἄσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει τῇ ἀδικίᾳ· πάντα στέγει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει». Καὶ εὐχήθηκε στὸν Σεβασμιώτατο: «ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός νὰ Σας ἐνισχύει στὸ εὐθυνοφόρο λειτούργημά Σας, στὸ ὁποῖο «ὡς λύχνον ἐπὶ τὴν λυχνίαν» Σας ἔθεσε ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, νὰ Σας χαρίζει υγεία ἀκλόνητη, φωτισμό καὶ διαρκὴ ἐμπνευση, ὥστε νὰ συνεχίσετε νὰ ἐργάζεσθε με ἀμείωτο ζήλο γιὰ τὴ δόξα τοῦ Ἀγίου Θεοῦ. Ἡ Ἀρχιερατεία Σας δε, ὡς μαρτυρία τῆς ζωντανῆς παρουσίας τοῦ Παρακλήτου μέσα στὸν κόσμο, νὰ γίνεται γιὰ τὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας

πηγή αγιασμού, αιτία ωφελείας και σωτηρίας».

Κατά την απόλυση της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Δαμασκηνός ανέφερε: «οφείλουμε να δοξάσουμε το όνομα του Αγίου Θεού, διότι μας προσέφερε και φέτος την ευλογία, να εορτάσουμε τη μνήμη του Αγίου ενδόξου πανευφήμου Αποστόλου Θωμά, τον βίο του οποίου τόσο όμορφα σκιαγράφησε ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεώς μας και Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Μυρτιάς π. Ιωσήφ στο όμορφο κήρυγμά του.

Να λάβουμε δύναμη από τον Άγιο Θωμά για να ομολογούμε πάντοτε τον Χριστό, κυρίως και προπάντων με τη ζωή μας, με τα έργα μας, τις επιλογές μας. Αυτό είναι που ο Θεός ζητά από εμάς. Να ξεκινήσουμε να θεμελιώσουμε την σχέση μας μαζί Του στο ιερό θεμέλιο της πίστεως, η οποία πρέπει να μας οδηγήσει στην ομολογία χωρίς φόβο και χωρίς συμβιβασμούς. Χωρίς να δειλιάσουμε αλλά και χωρίς να υποχωρήσουμε. Χωρίς να υπολογίσουμε τί χάνουμε, τί θυσιάζουμε, τί προσφέρουμε, αλλά μόνο το καλό, το οποίο, με τη δύναμη του Θεού πράττουμε.

Θέλω να ευχαριστήσω τον π. Ιωσήφ, διότι αναφέρθηκε στα τρία χρόνια της Επισκοπικής μας διακονίας. Είναι αλήθεια, ότι η ημέρα αυτή είναι ιδιαίτερα συγκλονιστική για τον Επίσκοπό σας, γιατί ακριβώς πριν από 3 χρόνια η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος μου ανέθεσε τη διαποίμανση αυτής της μεγάλης, ευλογημένη και ιστορικής εκκλησιαστικής Επαρχίας. Δεν νομίζω, ότι είναι ο κατάλληλος χώρος για να εκμυστηρευτώ τα συναισθήματα που ένοιωθα εκείνη την ημέρα.

Θα σας πω ένα μόνο, ότι τρία ολόκληρα χρόνια κοντά σας αισθάνομαι πλέον σαν να γεννήθηκα εδώ. Σα να μην υπήρξε τίποτα άλλο στη ζωή μου. Είναι, αδελφοί μου, ένα θαύμα αυτό, να προσαρμοστεί κανείς σε έναν ξένο τόπο, να τον αγαπήσει με όλη τη δύναμη της ψυχής του και να έχει τη δύναμη και την αποφασιστικότητα να θυσιαστεί γι' αυτόν.

Σίγουρα υπήρξαν και δυσκολίες αυτά τα τρία χρόνια. Εσείς μπορεί να βλέπετε την λαμπρότητα των αμφίων ή μία υπεροχή στη θέση που η Εκκλησία αναβιβάζει τον Επίσκοπο. Μη μέινετε όμως μόνο σε αυτά. Η ουσία είναι, ότι ο Επίσκοπος, επειδή είναι εις τύπον και τόπον Χριστού, είναι “καταδικασμένος” να βρίσκεται πάντοτε στο δικό του Γολγοθά και να σταυρώνεται πάνω στο Σταυρό της επισκοπικής του διακονίας. Πάνω από το Σταυρό κοιτάει τους πάντες. Όπως ο Χριστός, κοιτάει αυτούς που τον αγαπούν, όπως ήταν η Παναγία και ο Ιωάννης ο Θεολόγος. Κοιτάει και αυτούς που τον σταυρώνουν και συγχωρεί ακόμα και τους σταυρωτές του. Κοιτάει ακόμα και αυτούς που τον χλευάζουν, όπως χλεύασαν τον ίδιο τον Χριστό. Στρέφει όμως το βλέμμα του και αναζητεί τον ευγνώμονα άνθρωπο, ο οποίος

έρχεται για να καταθέσει την ευγνωμοσύνη του και την αγάπη του. Τα πάντα γεύεται ο Επίσκοπος πάνω στο Σταυρό και δεν μπορεί να προσφέρει αυτόν τον Σταυρό σε κανέναν. Ούτε κανένας μπορεί να σταυρωθεί αντί του Επισκόπου. Το μόνο που μπορεί να γίνει, είναι κάποιοι άνθρωποι να ελαφρύνουν αυτόν τον Σταυρό, προσφέροντας την αγάπη τους και γενόμενοι άξιοι συνεργάτες στο έργο του.

Δόξα τω Θεώ, αυτά τα τρία χρόνια μας έστειλε πολλούς, καλούς, ικανούς και πολύτιμους συνεργάτες. Κορυφαίοι είναι ο Πρωτοσύγκελος και ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος που τόσο θαυμάσια μίλησε σήμερα και τον ευχαριστώ για την αγάπη του και την εμπιστοσύνη του, αλλά και όλοι οι Κληρικοί και όσοι είναι παρόντες αλλά και οι απόντες

Θέλω, αδελφοί μου, να γνωρίζετε, ότι νοιώθω ευλογημένος από τον Θεό για τους Ιερείς της τοπικής μας Εκκλησίας. Δεν είναι όλοι ίδιοι, ούτε όμοιοι, ούτε πρέπει να γίνουν όμοιοι. Ο καθένας έχει τα δικά του τάλαντα, τα δικά του χαρακτηριστικά γνωρίσματα και όλοι μαζί προσπαθούμε να λειτουργούμε σαν μία οικογένεια, σαν ένα ιερό σώμα. Δεν είμαστε αλάθητοι, ούτε αναμάρτητοι. Το έχω πει και άλλη φορά. Λάθη θα κάνουμε. Αμαρτίες θα πράξουμε. Ένα είναι το καθήκον μας, να πάρουμε τη δύναμη να μετανοήσουμε, να ζητήσουμε συγγνώμη και να επιστρέψουμε, αν κάποτε απομακρυνθούμε από το θέλημα του Θεού.

Θέλω να ευχαριστήσω όλους εσάς που ήρθατε σήμερα για να τιμήσετε τον Άγιο Θωμά και ιδιαιτέρως να ευχαριστήσω τα παιδιά μας. Να ξέρετε ότι αγωνιώ γι' αυτά τα παιδιά. Έχουμε καθήκον να μεταφέρουμε στα παιδιά μας, το μήνυμα του Χριστού, με τον τρόπο που αυτά μπορούν να το αντιληφθούν. Δεν είναι οι εποχές οι δικές σας. Τα πράγματα είναι διαφορετικά και ο αγώνας ημών των ποιμένων είναι τεράστιος για να δώσουμε σε αυτά τα παιδιά την πίστη μέσα στην καρδούλα τους και τη δυνατότητα, η πίστη αυτή να εγκαινιάσει μία σχέση ζωής με το Χριστό.

Θέλω με αφορμή την τρίτη αυτή επέτειο να ζητήσω από όλους σας συγγνώμη, από όσους αδίκησα, σκανδάλισα, στεναχώρησα, από όσους προξένησα πόνο και άλγος μέσα στην ψυχή τους. Θέλω πραγματικά να με συγχωρέσουν και να διαβεβαιώσω και εγώ με τη σειρά μου, ότι μέσα στην ψυχή μου έχω μόνο αγάπη, υπομονή, ανοχή και καρτερικότητα για όλους. Ο πατέρας είναι υποχρεωμένος μόνο να αγαπά, να παιδαγωγεί, αλλά όχι να τιμωρεί. Να συνετίζει, αλλά όχι να εκδικείται. Αυτό είναι το χρέος και η ευθύνη μας. Έτσι θα πορευτούμε με τις ευχές των Προκατόχων μας από τον πρώτο, τον Πορφύριο και τον Ιωσήφ Ρωγών, τον Επίσκοπο της Εξόδου έως τους δύο τελευταίους τον Θεόκλητο και τον Κοσμά.

Έτσι θα προχωρήσουμε ενωμένοι όλοι μαζί. Κανένας δεν περισσεύει και κανένας

δεν μπορεί να εξαιρεθεί. Όλοι έχουν θέση στην καρδιά του Επισκόπου και όλοι πρέπει να είμαστε μέσα στην Εκκλησία, γιατί, αδερφοί μου, πρέπει να το θυμάστε: δεν θα σώσουμε εμείς την Εκκλησία. Εμείς θα σωθούμε μέσα στην Εκκλησία. Μην έχετε την ψευδαίσθηση ότι κάτι είμαστε. Τίποτα δεν είμαστε. Όλοι είμαστε ανάξιοι μπροστά στο βλέμμα του Θεού και αμαρτωλοί ενώπιόν Του. Το μόνο που πρέπει να εκζητούμε είναι το έλεος Του και, όταν το έλεός Του μας καταδιώκει όλες τις ημέρες της ζωής μας, τότε μπορούμε να ελπίζουμε στον παράδεισο. Αυτή εδώ η ζωή κάποια στιγμή θα τελειώσει, θα εγκαταλείψουμε αυτό τον κόσμο. Σκοπός μας, ευχή μας, επιθυμία μας και πόθος μας να είναι η είσοδος μας στην ουράνια μακαριότητα, για να συνεχίσουμε στον ουρανό, αυτό που τελέσαμε τούτη την ώρα στη γη, την αναίμακτη Μυσταγωγία, την αδιάλειπτη προσευχή, την ανάπαυση της ψυχής μας στη χώρα των ζώντων, όπου επισκοπεί το φως του Προσώπου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού».

Ακολουθεί η ομιλία του Γενικού Αρχιερατικού Επιτρόπου, Αρχιμ. Ιωσήφ Ζωγράφου:

Σήμερα η Αγία μας Εκκλησία Σεβασμιώτατε Πάτερ και Δέσποτα, Σεβαστοί μου Πατέρες και Αγαπητοί εν Χριστώ Αδελφοί, εορτάζει και πανηγυρίζει την μνήμη του Αγίου ενδόξου Αποστόλου Θωμά, ενός εκ των δώδεκα μαθητών του Χριστού.

Ο Άγιος Θωμάς, ο λεγόμενος Δίδυμος (Ιω, 11:16), γεννήθηκε στην Ιουδαία από γονείς πτωχούς οι οποίοι όμως του μετέδωσαν μεγάλη ευλάβεια για τον Μωσαϊκό νόμο. Η ανάγνωση και η μελέτη της Γραφής καθώς και η αγαθή του προαίρεση, του επέτρεψαν να αναγνωρίσει δίχως δισταγμούς ότι ο Χριστός ήταν ο Μεσσίας που είχαν προαναγγείλει οι προφήτες, αμέσως μόλις Εκείνος του παρουσιάσθηκε και τον κάλεσε να τον ακολουθήσει. Σαν χαρακτήρας λέγεται ότι ήταν παρορμητικός, θαρραλέος και επιφυλακτικός. Αν και διώχθηκε, κυνηγήθηκε, λιθοβολήθηκε από τους Εβραίους, ακολουθούσε παντού τον Κύριο με ζήλο τόσο ένθερμο ώστε όταν ο Χριστός πορεύθηκε προς τα Ιεροσόλυμα για να παραδοθεί σ' εκείνους που θα Τον θανάτωναν ο Θωμάς παρότρυνε τους άλλους μαθητές «ἄγωμεν καὶ ὑμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ» (Ιω, 11:16), η οποία μαρτυρεί αφενός μεν τη γενναιότητά του, αφετέρου δε την μεγάλη του αγάπη για τον Χριστό.

Ο Απόστολος Θωμάς επέδειξε σημαντική ιεραποστολική δράση μετά την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη» (Ματθ, 28:19) σε πολλές περιοχές, όπως στο σημερινό Ιράν και στην Ινδία όπου φυλακίστηκε, υπέστη φρικτά βασανιστήρια και εν τέλει θανατώθηκε διά λογχισμού.

Στην εκκλησιαστική παράδοση ο Απόστολος Θωμάς έχει καταγραφεί ως «ο

άπιστος Θωμάς». Και αυτό γιατί;

Στην πρώτη εμφάνιση του Χριστού στους μαθητές Του, μετά την Ανάσταση, ο Θωμάς, κατ' οικονομίαν, απουσίαζε, «οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς» (Ιω, 20:24). Όταν αργότερα πληροφορήθηκε από τους αδελφούς του το γεγονός αυτό, αρχικά, εμφανίστηκε δύσπιστος και ζήτησε να δει «ιδίοις ὀμμασι» και να πιστέψει διὰ ψηλαφισμού τον Κύριο, «ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλῃ τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλῃ τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω» (Ιω, 20:25).

Πράγματι, μετά από οκτώ ημέρες με άφατη μακροθυμία ο Κύριος εμφανίστηκε ξανά στους μαθητές και εκτυλίχθηκε ένα επεισόδιο με μεγάλη θεολογική σημασία. Στην συνάντηση εκείνη ο Κύριος κάλεσε τον Θωμά να διαπιστώσει πέραν πάσης αμφιβολίας ότι είχε σωματικώς αναστηθεί λέγοντάς του να θέσει τον δάκτυλο ἐπὶ τὸν τύπον των ἥλων και να ψηλαφήσει την πλευρά που είχε τρωθεί από την λόγχη. Επανόρθωσε έτσι την ολιγοπιστία του Θωμά και μας δίδαξε ότι και εμεῖς καλούμαστε να θέσουμε τον δάκτυλο -όχι σωματικώς αλλά πνευματικώς- στην πλευρά Του και να ποτισθούμε από την αναβλύζουσα Θεία Χάρη (Ιω.20,19-29). Παράλληλα δε τον συμβούλεψε να μη γίνεται άπιστος αλλά πιστός, «μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός» (Ιω, 20:27).

Ἐκθαμβος ο Θωμάς προσκύνησε και με δυνατή φωνή ομολόγησε: «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου» (Ιω, 20:28). Η δε απάντηση του Κυρίου ήταν τέτοια, που θα διδάσκει όλους όσοι θέλουν να δυσπιστούν στην αλήθεια του Ευαγγελίου, «ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες» (Ιω, 20:29). Δηλαδή, λέει ο Κύριος στο Θωμά, πίστεψες επειδή με είδες και με ψηλάφισες. Μακαριότεροι θα είναι εκείνοι, που αν και δεν με είδαν, πίστεψαν με όλη τους την καρδιά.

Άραγε μόνο ο Θωμάς εμφανίστηκε τελικά ολιγόπιστος; Όχι, αγαπητοί μου αδελφοί, το ίδιο δύσπιστοι υπήρξαν και οι υπόλοιποι μαθητές του Κυρίου όταν οι Μυροφόρες τους μετέφεραν τα θαυμάσια νέα της Αναστάσεως. Κι εκείνοι, πείστηκαν μόνο όταν είδαν με τα ίδια τους τα μάτια τον Αναστημένο Χριστό. Άρα, λοιπόν,

η οικονομία του Θεού ήταν εκείνη που φρόντισε ο Απόστολος Θωμάς να απουσιάζει κατά την πρώτη εμφάνιση του Κυρίου στους μαθητές, ώστε μέσω αυτής της αμφισβήτησέως του και της επιθυμίας του για απτή απόδειξη, να μην μείνει καμία αμφιβολία για το γεγονός της Αναστάσεως. Και κάτι άλλο σημαντικό για τον Απόστολο Θωμά· ζήτησε μεν να ψηλαφήσει τον Κύριο ωστόσο μετά αποδέχθηκε, αμέσως και καλοπροαίρετα, το γεγονός της Αναστάσεως! Δεν συνέχισε να αμφιβάλλει, παρόλο που είχε ενώπιόν του ένα αναστημένο σώμα, έναν Θεάνθρωπο, τον Σωτήρα του Κόσμου! Σκεφτείτε το! Ένας απλός άνθρωπος, ένας ψαράς, με

ελάχιστη έως μηδαμινή μόρφωση αποδέχθηκε με χαρά ένα ανεξήγητο για την ανθρώπινη λογική γεγονός! Και όπως πολύ ωραία σημειώνει και ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «Το δάκτυλο του Θωμά έγινε κάλαμος ευσεβείας, που ανατρέπει τις παγίδες των αιρετικών. Κλείνει τα στόματα όλων εκείνων που τολμούν και λένε ότι ο Κύριος φαινομενικά πήρε ανθρώπινο σώμα και φαινομενικά πέθανε».

Σεβαστοί μου Πατέρες και Αγαπητοί μου Αδελφοί,

Μαζί με την μνήμη και την τιμή στον Άγιο Απόστολο Θωμά, σήμερα εορτάζουμε και την εκλογή εις Επίσκοπον του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Δαμασκηνού. Πριν από τρία χρόνια, στις 6 Οκτωβρίου 2022, η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος τον εξέλεξε στο ανώτατο αξίωμα του Αρχιερέα και τον τοποθέτησε εν τιμή και δόξη στον Επισκοπικό Θρόνο της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας. Από την πρώτη στιγμή της ενθρονίσεώς του επέδειξε τεράστιο ζήλο στην διακονία της Τοπικής μας Εκκλησίας.

Και αν θελήσουμε σήμερα να σκιαγραφήσουμε την διακονία αυτών των τριών πρώτων χρόνων θα διαπιστώσουμε και θα αναγνωρίσουμε έναν Επίσκοπο με ισχυρή θέληση, με πυγμή, με αποφασιστικότητα, με εργατικότητα, με αγωνία για το ποίμνιο του, αρετές που τον ωθούν διαρκώς ώστε να επιδίδεται σε έναν αγώνα δρόμου για να διαποιμάνει και να διοικήσει.

Ποιος άνθρωπος με καλό λογισμό δεν μπορεί να αναγνωρίσει την αγωνία του Επισκόπου μας για τους νέους. Με τις υποδειγματικές Θείες Λειτουργίες, την οργάνωση των κατηχητικών σχολείων, τις κατασκηνώσεις της Ιεράς Μητροπόλεως στις οποίες φιλοξενούνται κάθε χρόνο πάνω από 600 παιδιά.

Την ίδια αγωνία που έχει για τα νέα ζευγάρια με την λειτουργία της Σχολής Γονέων σε όλους τους κεντρικούς Ναούς της Μητροπόλεώς μας.

Την ίδια αγωνία που έχει για την διάδοση του λόγου του Θεού με τους κύκλους μελέτης Αγίας Γραφής, τα εσπερινά κηρύγματα και το κυριακάτικο μήνυμα.

Την ίδια αγωνία για τις ευπαθείς ομάδες της κοινωνίας μας, με την ανακαίνιση των συσσιτίων στο Μεσολόγγι, την λειτουργία «Σπίτι Γαλήνης» στον Ι.Ν. Αγίου Αντωνίου στο Αγρίνιο, την συνέχιση των εργασιών για την ολοκλήρωση και λειτουργία του γηροκομείου στο Θέρμο και του ξενώνα για Άτομα με Αυτισμό στο Μεσολόγγι.

Την ίδια αγωνία για την διαφύλαξη και καταγραφή όλων των περιουσιακών στοιχείων της Ιεράς Μητροπόλεως, των Ιερών Ναών και Μοναστηριών μας, καθώς και την καταγραφή των Ιερών Κειμηλίων.

Την ίδια αγωνία για την ανακαίνιση κτιριακών εγκαταστάσεων όπως του

ιστορικού Επισκοπείου στο Μεσολόγγι, της Ιεράς Μονής Μυρτιάς, του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Αγίου Σπυρίδωνος στο Μεσολόγγι, του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου στον Αστακό και της Ιεράς Μονής Αγίου Κοσμά του Αιτωλού στο Θέρμο.

Την ίδια αγωνία για την διοργάνωση ποικίλων λατρευτικών, πολιτιστικών και επιμορφωτικών εκδηλώσεων εν όψει της επετείου των 200 ετών από την Έξοδο του Μεσολογγίου, με κυριότερη την έλευση της Θαυματουργού Ιεράς Εικόνας της Παναγίας του «Άξιον Εστί» από το Άγιον Όρος.

Όλα τα ανωτέρω, αγαπητοί μου αδελφοί, σκιαγραφούν την πολύπλευρη και πολυπράγμονα εκκλησιαστική προσωπικότητα του σεπτού Ποιμενάρχη μας. Έναν Αρχιερέα ολοκληρωτικά αφοσιωμένο στο ποιμαντικό του καθήκον, έναν Διάκονο του Χριστού που αγάπησε και νοιάστηκε την Μητρόπολή μας από την πρώτη στιγμή της ενθρονίσεώς του. Έναν Επίσκοπο ο οποίος είναι ευθύς, μιλάει ξεκάθαρα, βάζει φρένο σε κακές νοοτροπίες και αποβάλλει από το σώμα της Τοπικής μας Εκκλησίας ό,τι δεν αρμόζει και ωφελεί το ποίμνιό του.

Εμείς, αγαπητοί μου αδελφοί, από τη μεριά μας, ας ευχαριστήσουμε τον Θεό που μας ευεργέτησε στέλνοντάς μας έναν άξιο άνθρωπο και ας στεκόμαστε αρωγοί στις προσπάθειές του με υπακοή, υπομονή και αγάπη. Φυσικά, έχουμε δικαίωμα στη διαβούλευση και στην έρευνα, στον διάλογο και στην κατάθεση αιτημάτων, με αγαθή καρδιά όμως και αγνούς λογισμούς. Ας εναποθέσουμε τις ελπίδες μας στην πατρική του μέριμνα και ας δεχθούμε τις νουθεσίες του και την ποιμαντική του με καλή προαίρεση. Ας μιμηθούμε τον Απόστολο Θωμά, ο οποίος, μετά τις αρχικές του επιφυλάξεις, αφέθηκε ολοκληρωτικά στην αγκάλη του Κυρίου του.

Όλοι μαζί, Κλήρος και λαός, με πνεύμα συνοδικό, ομονοίας και ομοφροσύνης ας γίνουμε ένας μεγάλος κύκλος εν Χριστώ αγάπης, στο κέντρο του οποίου θα βρίσκεται ο πολυσέβαστος Ποιμενάρχης μας. Ας κατανοήσουμε όλοι μας ότι στην εν Χριστώ αγάπη δεν χωρά η δυσπιστία και οι εγωισμοί. «Η αγάπη», όπως μας διδάσκει ο Απόστολος Παύλος «μακροθυμεί, οὐ ζηλοῖ, οὐ περπερεύεται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει τῇ ἀδικίᾳ· πάντα στέγει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει» (Α' Κορ, 12).

Σεβασμιώτατε,

Ευχόμαστε ο Κύριος Ιησούς Χριστός να Σας ενισχύει στο ευθυνοφόρο λειτούργημά Σας, στο οποίο «ὡς λύχνον ἐπὶ τὴν λυχνίαν» Σας έθεσε η Αγία μας Εκκλησία, να Σας χαρίζει υγεία ακλόνητη, φωτισμό και διαρκή έμπνευση, ώστε να συνεχίσετε να εργάζεσθε με αμείωτο ζήλο για τη δόξα του Αγίου Θεού. Η Αρχιερατεία Σας δε, ως μαρτυρία της ζωντανής Παρουσίας του Παρακλήτου μέσα στον κόσμο, να γίνεται

για το χριστεπώνυμο πλήρωμα της Τοπικής μας Εκκλησίας πηγή αγιασμού, αιτία ωφελείας και σωτηρίας. Αμήν.

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)